

Χωρίς στρατηγική οι επιχειρήσεις μας

Είναι γεγονός ότι η ανάπτυξη που παρουσίασε η ελληνική οικονομία τα τελευταία δέκα χρόνια βασίστηκε, σε μεγάλο βαθμό, στις κοινοτικές εισροές. Μόνο για τα έτη 2002 και 2003 ο κρατικός Προϋπολογισμός προβλέπει ότι τα κονδύλια αυτά αντιστοιχούν σε 2,4% και 2,7% του ΑΕΠ, αντίστοιχα. Με επίσης ανάπτυξη του ΑΕΠ της τάξης του 3,5% - 3,8% για το 2003 είναι σαφές ότι τα δύο τρίτα περίπου της επίσης ανάπτυξης προέρχονται από κοινοτικές πηγές. Χωρίς τις επιχορηγήσεις αυτές, που είχαν μόνιμο χαρακτήρα τα τελευταία 10 χρόνια, η ανάπτυξη της οικονομίας θα ήταν οριακή. Η ανάπτυξη που δημιουργούν τα ίδια τα κονδύλια είναι προσωρινή και έχει ημερομηνία λήξης το 2006, έτος κατά το οποίο θα ολοκληρωθούν τα προγράμματα του Γ ΚΠΣ. Κατόπιν οι ελληνικές επιχειρήσεις ή θα έχουν εκμεταλλευτεί τα κονδύλια αυτά ώστε να είναι ανταγωνιστικές ή αν έχουν κάποια αξία θα πωληθούν σε άλλες πιο ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, ελληνικές ή ξένες, ή θα κλείσουν. Οι ελληνικές επιχειρήσεις θα κληθούν να ανταγωνιστούν είτε σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, εφόσον μπορούν, είτε στο βαλκανικό για λόγους ιστορικούς, γεωγραφικούς ή άλλους.

Επομένως, το θέμα δεν είναι μόνον τι θα γίνει με την ανάπτυξη όταν εκλείψουν τα κοινοτικά κονδύλια, αλλά πώς οι επιχειρήσεις θα εκμεταλλευτούν τα κονδύλια που τώρα επενδύονται στις ίδιες ώστε, μέσω της ανάπτυξής τους, να καλύψουν το αναπτυξιακό κενό που θα δημιουργηθεί μετά το 2006. Σε αυτό το περιβάλλον οι ελληνικές επιχειρήσεις καλούνται για πρώτη φορά να αντιμετωπίσουν τη βασική τους αδυναμία: να χαράξουν μια μακροπρόθεσμη στρατηγική και να την εφαρμόσουν με συνέπεια.

Η εκπόνηση και εφαρμογή τέτοιων σχεδίων είναι σαφές ότι απαιτεί τη δραστηριοποίηση των εταιρειών από τώρα. Όλοι γνωρίζουμε ότι κάποιες επιχειρήσεις, παραδοσιακά εξωστρεφείς, έχουν ήδη αρχίσει αυτή την προσπάθεια εδώ και καιρό, σε κάθε περίπτωση όμως αυτές δεν αποτελούν την πλειονότητα.

Αν υπήρχε έντονη κινητοποίηση στην επιχειρηματική κοινότητα, σε εφαρμογή των στρατηγικών αυτών κινήσεων, τότε θα είχαμε σαφή δείγματα: πολλές εξαγορές και συγχωνεύσεις, σημαντική αύξηση στις ιδιωτικές επενδύσεις, επεκτάσεις στις διεθνείς αγορές.

Οι περισσότεροι επιχειρηματίες θέτουν το θέμα της αναξιοπιστίας του κράτους που τους αποτρέπει από το να εκπονήσουν και να εφαρμόσουν στρατηγικά σχέδια. Είναι γεγονός ότι η κύρια ευθύνη του κράτους είναι να χαράξει μια εθνική στρατηγική για το μέλλον της οικονομίας, αφού μελετήσει τις δυνατότητες της χώρας και των επιχειρήσεων και διαμορφώσει ξεκάθαρη άποψη για τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που έχουμε ή μπορούμε να διαμορφώσουμε. Όλες οι επιμέρους πολιτικές (δημοσιονομική - φορολογική) θα πρέπει να στηρίζουν το στόχο αυτό με συνέπεια, ώστε να είναι δυνατός ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός από τις επιχειρήσεις.

Καθώς όμως αυτές οι προσεγγίσεις στη χώρα μας είναι μάλλον ανέφικτες, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να προχωρήσουν άμεσα στην εκπόνηση και εφαρμογή των σχεδίων τους έχοντας σαν δεδομένη την αδυναμία χάραξης ενιαίας οικονομικής στρατηγικής.

Τάσος Καντεμνίδης
Διευθύνων Σύμβουλος
Εpic ΑΕΠΕΥ